

stor Betydning i praktisk Henseende, om man gjør det ene eller det andet; men da Executionen af den kriminelle Dom jo er ganske forskjellig fra og er noget helt andet end Execution af en Dom, der lyder paa Pengebetaling, tror jeg ikke, at der kan afstedkommes Ulempe derved, at der altsaa, som man udtrykker det, bliver to Fogder i samme Sag, thi Strafexecutionen iværksettes jo i helt andre Former og paa helt anden Maade end Execution for Erstatning af Sagsomkostninger, hvilken sidste jo bliver iværksat i samme Former som andre civile Fogedforretninger. Smidlertid er det et Punkt, som jeg ikke lægger nogen synderlig Vægt paa, jeg betragter det som en Selvfølge, skøndt det ikke staar i Lovforslaget, at Straffedommeren maa være kompetent til at tilkjende Erstatning ved Dommen i den kriminelle Sag efter ganske de samme Regler, som i denne Henseende følges ved Kriminal- og Politiretten i Kjøbenhavn, hvor Forholdet er noget tilsvarende. Skjøndt Kriminal- og Politiretten i Kjøbenhavn jo ellers aldeles ikke har nogen Kompetence i civile Sager, saa har man dog vistnok lige fra dens første Oprindelse af ingen Sinde betvivlet, at den Afgang, der er til i Mindelighed at faae Erstatningspørgsmaalet frem ved Dommen i den kriminelle Sag, ogsaa maatte staa aaben ved Kriminal- og Politiretten, saaledes at denne Domstol kunde paalægge Erstatning. Saaledes har jeg ogsaa tænkt mig, at det maatte stille sig paa Frederiksberg, at man maatte anse det som Noget, der laa i denne hele Ordning, at Straffedommeren efter de almindelige Regler, som nu en Gang gjælder i vor Ret, kan tage Erstatningspørgsmaalet under Paaskjendelse samtidigt med Straffesagen. Skulde man finde det tvivlsomt, har jeg ikke Noget imod, at det udtales udtrykkelig. — Had angaar Spørgsmaalet om Tidspunktet for Lovens Strafttræden, skal jeg bemærke, at det for mig ikke havde noget Afstrækkende, om der blev sat en Frist, inden hvilken Forandringen skulde være tilveiebragt. Som den ærede første Taler bemærkede, kan der fornuftigvis ikke være Tvivl om, at man fra Justitsministerens Side kun kan ønske, at det sker saa snart som mulig for at tilveiebringe den fornødne Lettelse for den paagjældende Embedsmand, og nogen Grund til at tro, at man skulde udsætte Lovens Strafttræden, hvis den blev vedtaget, længere end nødvendig, er der ikke. Men hvis der ønskes en saadan Frist, kan jeg ogsaa gaa ind derpaa, hvis den ikke var altfor kort, idet jeg dog forbeholder mig lidt nærmere at overveie, hvor lang den skulde være. Jeg tror ikke, at der for denne

Lovs Gjennemførelse, hvis den maatte blive vedtaget, skulde fordres nogen lang Frist. Den Lov, som blev vedtaget i forrige Samling, krævede selvfølgelig en temmelig lang Frist, thi før den kunde træde i Kraft, var det nødvendigt at tilveiebringe de Afskrifter, jeg omtalte, af Skjøde- og Panteprotokollerne, Pantebøgerne og maatte forskjellige andre Protokoller, men for den her foreliggende Lovs Skyld tror jeg ikke, at saa store Forberedelser behøves, saa jeg antager ikke, at det behøver at være nogen meget lang Frist, der i saa Henseende bliver given, men noget aldeles Bestemt ser jeg mig ikke i Stand til at udtale herom i Dag. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det høie Thing at fremme Lovforslaget saa hurtig som mulig.

R. Jørgensen: Naar den ærede Justitsminister udtalte, at den fulde Gjennemførelse af Lovforslaget om Jurisdiktionsforandringer i Kjøbenhavns Amt i Fjor blev hindret, saa er det ganske vist, at kun en enkelt Del af dette Forslag fik Lovkraft, men jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvilke de Hindringer vare, der blev lagte i Veien for dette Lovforslag. Det blev anerkjendt fra alle Sider at det var ønskeligt, at Forholdet fik flere Ændringer end dem, der blev endelig vedtagne, og jeg vil minde om, at det samlede Udvalg her i Thinget om det Lovforslag, der kom tilbage fra Folkethinget den 31te Mars, skrev, at det var ønskeligt, at der snarest muligt foretoges et Lovforslag om en Deling af Forretningerne i den tilbageværende Del af den nuværende Jurisdiktion. Man var fra alle Sider entig om det Ønskelige deri, og det blev ogsaa udtalt i Betænkningen fra Folkethingets Side og i Landsthinget fra den Side, fra hvilken jeg var valgt i Udvalget, at man ønskede at faae Forandringer gjort i nærmere Overensstemmelse med Grundlovens § 71, end sket var i det da foreliggende Lovforslag. Da der i det her foreliggende Forslag er taget Hensyn til disse Ønsker fra Mindretallet her i dette Thing og Flertallet i det andet Thing, kan jeg for mit Vedkommende kun anbefale det foreliggende Lovforslag til videre Fremme.

Da Ingen yderligere ønskede at yttre sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges enstemmig med 41 Stemmer.